

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.I.29/2026/10.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, a 2026. április 28. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

végzést:

A költségvetési csalás bűntette miatt Terhelt1 ellen indult büntető ügyben a Tatabányai Törvényszék 2026. január 26. napján kihirdetett 17.B.149/2025/13. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlottat helyesen 543.550 (ötszázötvenezer-ötszázötven) forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezi.

A másodfokú eljárásban 16.700 (tizenhatezer-hétszáz) forint bűnügyi költség merült fel, amelyet az állam visel.

I n d o k o l á s:

[1] A Tatabányai Törvényszéken 17.B.275/2019. számon 10 vádlott ellen volt folyamatban büntetőeljárás költségvetési csalás bűntette és más bűncselekmények miatt. A törvényszék 2024. július 8. napján kihirdetett 17.B.275/2019/396. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás bűntettében [Btk. 386. § (1 bekezdés a) pont, (5) bekezdés] és bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345. §]. Ezért őt, mint visszaesőt – halmazati büntetésül – 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 2 év gazdasági társaság vezetője foglalkozástól eltiltásra és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[2] A Győri Ítéltábla a törvényszék fenti ítéletét Terhelt1 vádlott vonatkozásában a 2025. július 8. napján kihirdetett Bf.I.144/2024/22. számú ítéletével a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontja alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította.

[3] A megismételt eljárásban a Tatabányai Törvényszék 2026. január 26. napján kihirdetett 17.B.149/2025/13. szám alatti ítéletében bűnösnek mondta ki Terhelt1 vádlottat bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás bűntettében [Btk. 396. § (1 bekezdés a) pont, (5) bekezdés] és bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345. §]. Ezért őt, mint visszaesőt – halmazati büntetésül – 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 2 év gazdasági társaság vezetője foglalkozástól eltiltásra és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. A vádlottal szemben 1.120.000,-Ft erejéig vagyonekbeosztást rendelt el. Kötelezte a vádlottat 583.700,-Ft bűnügyi költség megfizetésére, továbbá megállapította, hogy az eljárás során felmerült további 45.500,-Ft bűnügyi költséget a Magyar Állam visel.

[4] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére a bünszervezetben való elkövetés megállapítása és jelentősen súlyosabb büntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést.

[5] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.65/2026/1-I. szám alatti átiratában a vádlott terhére a bünszervezetben való elkövetés megállapítása és jelentősen súlyosabb büntetés kiszabása érdekében bejelentett fellebbezés fenntartotta. Rámutatott, hogy a felülbírálat teljes körű. Álláspontja szerint a törvényszék túlnyomórészt a büntetőeljárás szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást. Felhozta, hogy a megismételt eljárásban előkészítő ülés tartásának nincs helye, ezért a 2026. január 26. napján megtartott tárgyaláson a vádlott előkészítő ülésre vonatkozó szabályokra való figyelmeztetése szükségtelen volt, ezen túlmenően a 13. számú jegyzőkönyv nyilvánvaló elírására hívta fel a figyelmet, akként, hogy nincs 370. sorszám alatti jegyzőkönyv, ehelyett a 377. sorszámú jegyzőkönyvet ismertette a törvényszék. Felhozta azt is, hogy tévedett a törvényszék, amikor ítéletét a Be. 562. § (2) bekezdése alapján szerkesztette, melynek következtében az ítélet indokolása nem tartalmazza azoknak a bizonyítékoknak a megjelölését, amelyekre a bíróság a döntését alapozta, valamint annak rövid indokolását, hogy a bíróság a tényállás megállapításánál milyen bizonyítékokat és miért, vagy miért nem fogadott el (Be. 561. § (3) bekezdés d) pont). Amellett érvelt, hogy ezzel a mulasztással a törvényszék relatív hatályú eljárási szabálysértést vétett, mivel azonban a tényállás megalapozott, az említett eljárási szabálysértés nincs kihatással a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására, ekként a teljes körű felülbírálatra, ezért az elsőfokú ítéletet nem kell hatályon kívül helyezni. A törvényszék által megállapított tényállást megalapozottnak, melyből a vádlott büntetőjogi felelősségére levont következtetést helyesnek találta, sérelmezte azonban a bünszervezetben való elkövetés megállapításának hiányát.

[6] Ismertette a bünszervezet Btk-ban leírt fogalmát és a bírói gyakorlatból hozott fel példát a „hierarchikusan szervezett” és a „konspiratíván működő” fogalmi elemek jogalkalmazói értelmezésére. Érvelt amellett, hogy a „3 személyből álló” és a „hosszabb időre szervesített” törvényi előfeltétel is maradéktalanul teljesült jelen ügyben. Kiemelte a bírói gyakorlatból, hogy a szervezet mikor alkot hierarchikus struktúrát és ezen belül mit jelent az utasítás, majd a tényállásban írtak részbeni ismertetésével bemutatta, hogy jelen ügyben ez miként valósult meg és ebben milyen szerepet játszott a vádlott. Amellett érvelt, hogy a hierarchikus felépítés és konspiratív működés maradéktalanul megállapítható. A tényállásból kiemelte, hogy hogyan működtette a vállalkozását az I. r. vádlott és ebben milyen szerepet játszott a Kft1. illetve Terhelt1 vádlott és hangsúlyozta, hogy az elkövető tudatának nem kell átfognia a bünszervezeti törvény előfeltételként meghatározott 5 évi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel fenyegetett büntettek elkövetését, mert a törvényi tényállásnak ez az eleme objektív büntethetőségi feltétel, mely független az elkövető tudatától. Fentiek alapján álláspontja szerint megállapítható a bünszervezetben való elkövetésben a vádlott cselekvősege. Egyebekben a vádlott terhére rótt bűncselekmények jogi minősítését törvényesnek tartotta.

[7] Érvelt amellett, hogy a törvényszék túlnyomórészt helyesen ismerte fel a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket, további súlyosító körülményként hozta fel, hogy folyamatban lévő büntetőeljárás hatálya alatt valósította meg újabb terhére rótt bűncselekményeit. Rámutatott, hogy a folytatólagoosságnak annál nagyobb a nyomatéka, minél több részcselekményt foglal magába és mivel a vádlott névleges ügyvezetői

tevékenységét 2014 februárja és augusztusa közötti időszakban, 7 adóbevallási időszakon keresztül látta el, ekként a folytatólágosság egységébe 7 részcselekmény olvad.

[8] A bünszervezet folytán látta feltétlenül indokoltnak és szükségesnek a vádlott szabadságvesztés büntetésének súlyosítását, az 5 évtől 22 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetettség miatti 13 év 6 hónap középértékre figyelemmel. Felhívta a figyelmet arra, hogy a vádlott, mint stróman ügyvezető nélkülözhetetlen résztvevője volt a bünszervezetnek, ezért bünszegédi bünrészessége sem bírhat számottevő enyhítő hatással. A vagyonelkobzásra és a bünyügi költségre vonatkozó rendelkezésekkel egyetértett.

[9] Indítványozta, hogy a törvényszék ítéletét az ítéltábla változtassa meg akként, hogy a vádlott vonatkozásában állapítsa meg a bünszervezetben való elkövetést, a kiszabott szabadságvesztés mértékét jelentős mértékben súlyosítsa, a kiszabott közügyektől eltiltás mértékét súlyosítsa, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban állapítsa meg, egyúttal zárja ki a feltételes szabadságra bocsátás kedvezményéből, míg egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

[10] A fellebbezési nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője a fellebbezést és az átiratban írtakat fenntartotta, továbbra is sérelmezte, hogy a bíróság nem állapította meg a bünszervezetben történő elkövetést Terhelt1 vádlott terhére. Hivatkozott arra, hogy a hierarchikus felépítésnek nem kritériuma a döntési szintek elkülönülése, ennek a kritériumnak való megfelelést sem Büntető kollégiumi vélemény, sem Büntető jogegységi döntés nem követeli meg. Hivatkozott még arra, hogy a Kúria gyakorlata szerint az embercsempészség büntette is csak bünszervezetben követhető el, ennek analógiájára a költségvetési csalás is ilyen büncselekmény.

[11] A vádlott védője felszólalásában védencének a büncselekmény elkövetésében betöltött minimális szerepére helyezte a hangsúlyt és arra hivatkozott, hogy nem is látta milyen büncselekmény valósul meg az általa képviselt cég felhasználásával. Sem a bünszervezetben történő elkövetés megállapítását, sem súlyosabb büntetés kiszabását nem tartotta megalapozott indítványnak. Felhívta a figyelmet arra, hogy a számlázási láncolatban védence cége volt a legutolsó, érvei szerint ennek megfelelő, tetterányos büntetés került vele szemben kiszabásra. Az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

[12] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítélete ellen bejelentett fellebbezésekre tekintettel a Tatabányai Törvényszék ítéletét a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésre figyelemmel teljeskörűen, az azt megelőző eljárással együtt bírálta felül.

[13] A felülbírálat során az ítéltábla vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, a tényállás megalapozottságát, valamint a bünyösség kimondására, a büncselekmények minősítésére, büntetések kiszabására vonatkozó rendelkezéseket, továbbá a járulékos kérdésekben hozott döntések törvényességét is, tekintet nélkül arra, hogy ki és milyen okból fellebbezett.

[14] Az eljárása során a törvényszék abszolút eljárási szabálysértést nem követett el, olyan - az eljárás lefolytatására, illetőleg a bünyösség megállapítására, a büncselekmény

minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására lényegesen kiható, a vádemelés után a bizonyítás törvényességét, az eljárásban részt vevő személyek törvényes jogainak gyakorlását sértő, vagy korlátozó - eljárási szabályszegést, amely másodfokon akadályos lett volna az érdemi felülbírálatnak, vagy amely az elsőfokú ítéletet eljárási szempontból felülbírálatra alkalmatlanná tenné, az ítéltábla a törvényszék eljárásában ugyancsak nem észlelt.

[15] A fellebbviteli főügyészség észrevétele, mely szerint a 2026. január 26. napján megtartott tárgyaláson a vádlott előkészítő ülésre vonatkozó szabályokra való figyelmeztetése (Tatabányai Törvényszék 17.B.149/2025/13. jegyzőkönyv 2. oldal negyedik bekezdés) szükségtelen volt, helytálló tekintettel arra, hogy a Be. 633. § (2) bekezdése szerint a megismételt eljárásban előkészítő ülés tartásának nincs helye.

[16] Relatív eljárási szabálysértést követett el az elsőfokú bíróság, amikor az ítélet indokolásakor - ahogy erre a fellebbviteli főügyészség is hivatkozott átiratában - tévesen alkalmazva a Be. 562. § (2) bekezdését, rövidített indokolást alkalmazott. Ennek következtében az ítélet indokolása nem tartalmazza azoknak a bizonyítékoknak a megjelölését, amelyekre a bíróság a döntését alapozta, valamint annak rövid indokolását, hogy a bíróság a tényállás megállapításánál milyen bizonyítékokat és miért, vagy miért nem fogadott el (Be. 561. § (3) bekezdés d) pont). Ezzel a mulasztással a törvényszék relatív hatályú eljárási szabálysértést vétett, mivel azonban a törvényszék az ítélet indokolásának [2] bekezdésében felsorakoztatta azon bizonyítékokat, amely alapján a tényállást megállapította, valamint a tényállás megalapozott, az említett eljárási szabálysértés nincs kihatással a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására, ekként a teljes körű felülbírálatra, ezért az elsőfokú ítéletet nem kell hatályon kívül helyezni.

[17] Az elsőfokú bíróság a tényállás megalapozott megállapításához szükséges valamennyi bizonyítékot beszerezte, és tárgyalás anyagává tette. A vádlott beismerte a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, ezt a többi bizonyíték alátámasztotta, így ezekre lehetett a tényállást alapítani.

[18] A megállapított tényállás megalapozott, azt csupán a vádlott előéleti adataiban kellett az iratok alapján a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával pontosítani és kiegészíteni azzal, hogy az ítélet indokolásának [5] bekezdésében írt elítélés helyesen 2011. május 31. napján lett jogerős, azt 2012. december 25. napján vették foganatba, a vádlottat a büntetéséből 2013. április 28. napján bocsátották feltételes szabadságra, mely 2014. április 27. napján telt volna le.

[19] Ezzel a kiegészítéssel az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása pontos, a bizonyítás anyagának megfelelő, ekként a Be. 593. § (3) bekezdése értelmében a felülbírálat során is irányadó volt.

[20] A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen, okszerűen következtetett Terhelt1 vádlott bűnösségére és helyes a bűncselekmény megnevezése és minősítése.

[21] Terhelt1 vádlott esetében sem látta megalapozottnak a fellebbviteli főügyészség bünszervezetben elkövetés megállapíthatóságával kapcsolatos érvelését az ítéltábla, ahogy a Tatabányai Törvényszék 17.B.275/2019/396. számú, a Győri Ítéltábla a 2025. július 8. napján kihirdetett Bf.I.144/2024/22. számú ítéletével jogerősen marasztalt vádlott-társak vonatkozásában sem.

[22] Az elkövetéskor hatályos Btk. a bünszervezet fogalmát akként írta le, hogy az három vagy több személyből álló, hosszabb időre szervezett, összehangoltan működő csoport, amelynek célja öt évi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése.

[23] E rendelkezést módosította a 2019. évi LXVI. tv. 107.§-a 2019. július 10-i hatállyal, ezt a szabályozást tartalmazza a jelenleg hatályos Btk. is. E szerint a bünszervezet: legalább három személyből álló, hosszabb időre, hierarchikusan szervezett, konspiratíván működő csoport, melynek célja öt évi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése.

[24] A két fogalmat összevetve a bünszervezet változatlan ismérvei a három vagy több személy, akik közt a személyes ismeretség nem követelmény /BH2016.234./. E három vagy több személy lehet a cselekmény tettese, részese is, köztük azonban el kell különülnie az irányító és végrehajtó szerepköröknek. Változatlan ismérv a hosszabb időre szervezettség is, amely a szükséges elkövetési időnél hosszabb időt feltételez, a joggyakorlatnak megfelelően kb. 6 hónap, vagy annál hosszabb időszak, ezzel együtt egyetlen alkalmoszerű közreműködés is megalapozhatja az elkövetést /4/2005. BJE/. Végül nem változott a meghatározás a bünszervezet célját tekintve sem, mely esetében nem feltétel a bűncselekmény tényleges megvalósulása, a célzatot egyik meghatározás sem állítja feltételként, és azt sem, hogy az elkövető tisztában legyen a büntetési tétellel, csupán annyit kíván meg, hogy az elkövető tudata átfogja, hogy a szervezet célja súlyos bűncselekmények elkövetése.

[25] A bünszervezet új fogalmi ismérvei a hierarchia és a konspiratív működés. A hierarchia ez esetben többletet feltételez a bünszövetséghez megkívánt szervezettségénél, aláfölé rendeltségi viszony jellemzi, a döntési és végrehajtási szintek elkülönültsége egyértelmű és a tevékenység a feladatok megosztásán alapul. A korábbi összehangoltság helyett a jelenlegi szabályozás a konspiratív működést kívánja meg, amely abban nyilvánul meg, hogy a résztvevők a bünszervezeten belüli bűnös tevékenység lelepleződésének megakadályozására törekednek, a szervezetet minden lehetséges eszközzel védeni kívánják a külső, de adott esetben a belső behatolásoktól is. Ez a konspiratív tevékenység ebből adódóan nagyobb szervezettséget igényel, mint a bünszövetség és óhatatlanul feltételezi a szervezeten belüli koordinációt, tervszerűséget is.

[26] Az Alaptörvény 28. cikke alapvető elvárásként rögzíti a bíróságok számára, hogy a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezzék. A jogszabály céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indoklását kell figyelembe venniük. Ez az elvárás tükröződik pl. az Alkotmánybíróság 25/2013. (X.4.), 3325/2012. (XI.12.), valamint a 3231/2014. (IX.22.) határozataiban, és a BH2022.228. számú, és a BH2021.186. számú eseti döntésekben is.

[27] A Btk.459. § (1) bekezdés 1. pontjában írt bünszervezetre vonatkozó szakaszát módosító 2019. évi LXVI. törvény indokolásában rögzítésre került, hogy: a bünszervezet akkor hatályos fogalma 2002. április 1. napja óta van hatályban, így több eseti döntés, elvi döntés és jogegységi határozat is érintette az értelmezését. A Legfelsőbb Bíróság 4/2005. számú büntető jogegységi határozata a joggyakorlat egységesítése érdekében értelmezte a bünszervezet fogalmának elemeit, így kiemelve azt, hogy a bünszervezet hierarchikus jellegének nincsen jelentősége, az összehangolt működés pedig csak a cselekvő személyek egymást erősítő hatásában nyilvánul meg. A BH 2016.9.234. számon közzétett eseti döntésében a Fővárosi Ítéltábla és a Kúria is arra az álláspontra helyezkedett, hogy a hierarchikus kapcsolat 2002. április 1. óta nem feltétele a bünszervezet megállapíthatóságának. A bünszervezeti formában történő elkövetés megállapításához a jelenlegi egyszerűsítő gyakorlat szerint elegendő, hogy három személy legalább kettő, legalább ötévi szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekményt követ el, már fél-egy éves időtávon. Az ítélkezési gyakorlat szerint ezzel kimeríthetik a bünszervezet hatályos fogalmának azon fogalmi összetevőit, hogy legalább három személyből álló, hosszabb időre szervezett, összehangoltan működő csoport jön létre.

[28] A fentiekben ismertetett joggyakorlat törvényrontó, ugyanis nem tükrözi vissza a jogalkotó szándékát a szervezett bűnelkövetői alakzatok közötti különbségtétel tekintetében, így a módosítás szükségessé vált. Az elkövetők közötti olyan szervezett elkövetésre, amely több bűncselekmény elkövetésére irányul, de a szervezett bűnözésre jellemző alá-fölé rendeltségi viszonyt, munkamegosztást, konspiratív kapcsolatrendszert nem tartalmaz, a hatályos törvény a bűnszövetség fogalmát rendelné alkalmazni. A bűnszövetségben történő bűnelkövetés, mint minősítő körülmény a különös részi tényállásoknál megjelenik, súlyosabb büntetési tételt rendelve, ugyanakkor teljeskörűen meghagyva a bírói büntetéskiszabás teljes eszköztárát. A jelenlegi joggyakorlatnak a nem kívánt hatása, hogy a bünszervezet és a bűnszövetség fogalma között nem tesz tartalmi különbséget és a bünszervezet jogkövetkezményeit alkalmazza azon esetekre is, amelyek a jogalkotó szándéka szerint a bűnszövetségben elkövetett bűncselekményként lennének büntetendőek, egyúttal a bűnszövetség fogalmát kiüresítve.

[29] A jelen módosítás célja, hogy reagálva a jelenlegi, nem megfelelő joggyakorlatra, élesebben határolja el a bünszervezet fogalmát a bűnszövetség fogalmától, egyúttal támpontot adjon a jogalkalmazás számára a bünszervezetben történő elkövetés megállapíthatósága tekintetében. Ezért a hatályos meghatározás kiegészül a hierarchia és a konspiráció fogalmi elemeivel: A bünszervezet akkor állapítható meg, ha a szervezettség a hosszabb időtávon túlmenően a hierarchia jegyeit is mutatja. A hierarchikus szervezeti felépítés azt jelenti, hogy az elkövetők alá-fölérendeltségi viszonyban vannak, az egyes „döntési szintek” elkülöníthetőek egymástól, tehát a szervezeti felépítésnek vertikális jellege van. A hierarchiában lévő személyek együttműködése a feladatok megosztásán alapul. E két tartalmi feltétel együttes megvalósítása minőségi többletet jelent a bűnszövetség szervezettségi szintjéhez képest.

[30] A módosítás a csoport működése tekintetében a korábban használt összehangoltságot, mint fogalmi elemet felcseréli a konspiratív működési jellegre. Az összehangoltság szintén minőségi többletet kívánt érzékeltetni a bűnszövetség szervezettségéhez képest.”

[31] A tényállásban írt, más terheltekkel közösen megvalósított költségvetési csalást, ezt a konkrét elkövetési módot nehéz teljesíteni a tényállásból következő szintű felkészülés, egyeztetés, a beszámlázás, a belföldiesítés érdekében a cégek biztosítása, ehhez vállalkozó, mindehhez haszonszerzés okán a nevüket adó személyek beállítása nélkül. A bonyolítás igényli a folyamatos kapcsolatot, a műveletek egyeztetését, a haszonhúzó cég képviselője részéről a beszámlázók koordinálását, akár a nevükben eljárva a beszerzés irányának meghatározását, ügyintézés, azaz mindazt, ami a tényállásban rögzítésre került. Az a hierarchikus viszony, amely a bünszervezet megállapításához szükséges nem állapítható meg, mert az egyes szinteken nem volt döntési helyzet, egy személyben az I. r. terhelt volt az irányító, mindenről ő döntött, minden az ő érdekében illetve az általa tulajdonolt és képviselt cégei érdekében történt, így nem voltak döntési szintek. Az a körülmény, hogy az I. r. terhelt a II. r. és a III. r. terhelteken keresztül adott utasításokat a színleg közbeékelődött cégek részéről tevékenykedők részére, a megrendelések leadásával, díjbekérők, számlák kiállításával, pénzek felvételével, átadásával, továbbutalásával és a húsárúk átvételével kapcsolatban, valamint az, hogy a IV. r. és az V. r. terhelt a III. r. terhelt I. r. terhelttől közvetített utasításai szerint, illetve keretei között irányították a színleg közbeékelődött cégeket, azaz más vádlottak közreműködésével, bevonásával történt a konkrét végrehajtás, ezt a megállapítást nem negligálja. A bünszervezetben való szervezetséget mutatja általában az is, hogy annak tagjai az adott tevékenységet az abból származó haszonból való részesedés érdekében fejtik ki, ez a működtetés mozgatórugója is. Jelen ügyben a vádlott 1.120.000,-Ft-tal gazdagodott az elkövetés során, mely összegek több részletben mintegy munkabér gyanánt kerültek kifizetésre részükre. Ezek, az egyes vádlottaknál lecsapódó összegek a 2 milliárd Ft adóhiányhoz képest elenyészőek, messze állnak attól, amilyenben súlyosabb megítélésű bűncselekmények elkövetésére, ezáltal komoly anyagi hasznot realizáló, magas szervezetséggel bíró társaság tagjai adott esetben részesülnek.

[32] Az ítéltábla azt nem vitatja, hogy ez az ügy is mutat bünszervezetre utaló jegyeket, de a tényállás bizonyítottan a bünszövetség megállapítására alkalmas, amely viszont kiterjed a korábban jogerősen elítélt vádlott-társakon kívül Terhelt1 vádlottra is.

[33] Ha áttekintjük a tényállást az ügy a hasonló ügyekben megfigyelt elemekből áll össze, kevés szereplős, az elkövetési módszer egyszerű felépítésű, nincs további közvetítői rendszer, nincs klasszikus számlázási kör, több határon átnyúló számlázási láncolat, az áru átláthatatlan utaztatása, hisz mind ehhez kiépített bünszervezetre lenne szükség, ami az ítéltábla megítélése szerint jelen ügyben hiányzik. Fenntartva, hogy ezt a rendszert átlátta és a többi vádlott-társ igénybevételével - akik bűnsegédei voltak az I. r. terhelt által elkövetett költségvetési csalásnak és az ahhoz kapcsolódó hamis magánokirat felhasználásának - működtetni is tudta az I. r. terhelt, nem avatta be a társait, így Terhelt1 vádlottat sem a tényleges folyamatba, ami tudattartam oldaláról is erősen gyengíti a bűnsegédként közreműködő Terhelt1 vádlott bünszervezetben történő elkövetésének bizonyítottságát. Ezért az ítéltábla sem látta megállapíthatónak Terhelt1 vádlott vonatkozásában sem a bünszervezetben történő elkövetését.

[34] Az elsőfokú bíróság ugyanakkor pontosan összegyűjtötte és felsorakoztatta ítéletének tényállásában az I. r. , a II. r. , a III. r., a IV. r., az V. r. terheltek és Terhelt1 vádlott közti bűnös kapcsolat mibenlétét, mely elemek teljesen megfeleltethetők a bünszövetség kritériumainak.

[35] A Btk. 459. § (1) bekezdés 2. pontja szerint bünszövetség akkor létesül, ha két vagy több személy bűncselekményeket szervezetten követ el, vagy ebben megállapodik, és legalább egy bűncselekmény elkövetését megkísérlik, de nem jön létre bünszervezet.

[36] Az ítéltábla álláspontja szerint Terhelt1 vádlott terhére mindezekre tekintettel a Btk. 459.§ (1) bekezdés 2. pontja szerinti bünszövetség megállapítható, de ez minősítésbeli változást nem jelent, mert a Btk. 396. § (1) bekezdésben leírt költségvetési csalás (5) bekezdés a) pontja szerinti büntette törvényi tényállásának már nincs súlyosabban minősülő esete.

[37] A bűnözés szervezettségében megnyilvánuló fokozott társadalomra veszélyesség ugyanakkor súlyosító körülményként értékelendő Terhelt1 vádlottnál is.

[38] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket túlnyomórészt feltárta. A vádlott terhére megállapított súlyosító körülményeket az ítéltábla a fentiek alapján a bünszövetségben elkövetéssel kiegészítette, továbbá kiegészítette azzal is, hogy a vádlott a terhére rótt bűncselekményt folyamatban lévő büntetőeljárás és feltételes szabadság próbaideje alatt követte el. A vádlott terhére nem róható időmúlás azonban még nagyobb nyomatékkal kellett, hogy értékelésre kerüljön.

[39] A bíróságnak a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a büntetési tételkeret irányadó középértékére is - olyan büntetést kell kiszabnia, mely szem előtt tartja a büntetés célját, figyelemmel kell lennie a fokozatosság, a belső arányosság és a kellő egyéniesítés követelményeire, valamint a társadalomra veszélyesség fokára mind a cselekmény, mind az elkövető tekintetében, az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekre és igazodnia kell a cselekmény konkrét tárgyi súlyához.

[40] A törvény a vádlott terhére rótt költségvetést károsító bűncselekményt 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztéssel, a közbizalom elleni bűncselekményt 1 évig tartó szabadságvesztéssel rendeli büntetni.

[41] A kiszabható szabadságvesztés büntetés irányadó középértéke a halmazatra is tekintettel 8 év.

[42] Összességében megállapítható, hogy nem kifogásolható, hogy 12 évvel a bűnsegédi elkövetést követően a bíróság az enyhítő szakasz (Btk. 82. § (1) bekezdés b) pont) alkalmazásával állapította meg a vádlott büntetését a törvényszék. Az enyhítő szakasz alkalmazásával rögzített törvényi minimummal egyező tartamú szabadságvesztés tetтарыos, szükséges és egyben elégséges, alkalmas a büntetési célok megvalósítására. A hosszabb tartamú szabadságvesztés megbontaná a korábbi vádlott-társakhoz viszonyítva a büntetések belső arányosságát. A súlyosítás inkább megtorló, az a büntetés céljával ellentétes lenne. Erre tekintettel az ítéltábla a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának súlyosítására irányuló fellebbezési kérelemnek nem adott helyt.

[43] Az ítéltábla a vádlottal szemben törvényesnek és arányosnak találta a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazását és tartamát is.

[44] Az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is és megállapította, hogy az ítélet járulékos rendelkezései túlnyomórészt törvényesek, azt a bűnügyi költség tekintetében kellett módosítani.

[45] Terhelt1 terhelt vonatkozásában a nyomozás során 12.000,-Ft (költségjegyzék 6. tételszám alatt), az elsőfokú bírósági eljárásban 516.000,-Ft (költségjegyzék 32., 36., 39., 48., 56., 59., 63.,70., 74., 78., 82., 90., 95., 100., 104., 109., 113., 117., 121., 125. és 129. tételszám alattiak) a másodfokú eljárásban 15.550,-Ft (költségjegyzék 136. alatti), míg a megismételt eljárásban 45.500,-Ft (17.B.149/2025. számú ügyben rögzített új költségjegyzék 1. és 2. tételszám alattiak) bűnügyi költség merült fel. Mindezekre tekintettel az ítéltábla a Be. 574. § (1) bekezdésre figyelemmel összesen helyesen 543.550,-Ft (12.000+516.000+15.550) bűnügyi költség megfizetésére kötelezte a vádlottat. A megismételt eljárás 45.500,-Ft költségéről történt elsőbírói rendelkezés számszakilag is pontos és törvényes.

[46] Mindezek alapján a Győri Ítéltábla a Tatabányai Törvényszék 2026. január 26. napján kihirdetett 17.B.149/2025/13. számú ítéletét - a vádlott által fizetendő bűnügyi költség megfizetésére kötelező rendelkezés pontosítása mellett - a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[47] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről az ítéltábla a Be. 613.§ (1) bekezdése szerint - a Be. 632. § (4) bekezdésének a figyelembe vételével rendelkezett.

Győr, 2026. április 28.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.	Szalai dr. Joánovits Krisztina s.k.	Dr. Élő András s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Tatabányai Törvényszék 2026. január 26. napján kihirdetett 17.B.149/2025/13. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2026. április 28.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.
a tanács elnöke